

POSTA MUNDI 世

Numero 42, Oktobro 2023

Jurnal Inter IAL: Esperanto, Ido, Interlingua, Interlingue, Latino sine flexione, Novial, Populido, Volapük

Enhavo

[posta_Mundi] Fraz №42

ARIEL Io spera ce vos omni va atender in le TV salon usce vos omni va observer nostre conzerte expectate.

Cabir Mi bensua que tur di bo vai tungu den e salon di TV tutu que tur di bo vai te lucu nu concerto feruactidu.

Ekumenski Me spere ke vu omni ve varte in di TV-salon til ke vu omni ha spekten nosi expekteni koncert.

Esperanto Mi esperas ke vi chiuj atendos en la televida salono ghis vi chiuj estos spektintaj nian esperatan koncerton.

Globasa Mi onxala ki moy uyu xa inpresen televisili salun finki moy uyu xa le juioko imisu gitaydo musikaxow.

Glosa Mi spe ke holo vi fu-atende in televisio salon a-kron holo vi ge-spekta na fo-volu koncerto.

Idiom Neutral Mi esper, ke voi omni atendero in salon *televisionik, usk ke voi omni avero spekted nostr konsert ekspekted.

Ido Me esperas ke vi omna vartos en la TV-salono, til ke vi omna spektabos nia expektata koncerto.

Interlingua Io spera que vos omnes attendera in le salon de television, usque vos omnes habera spectate nostre concerto expectate.

Interocidental Yo espera que vos omnes va atendar in le TV-salon, asta vos omnes va regardar nostri expectat concert.

jitasama mi asa tot bos pausa in sala de tibi ata bos ja nara tue konserto lonje-pausaj.

Latino sine flexione/Interlingua Me spera, que vos omne mane in atrio televisifico, usque vos omne i specta nostro concentu exspectato.

Lingwa de Planeta Me nadi ke yu oli ve weiti in TV-shamba til ke yu oli ve fini kan nuy expekten konserta.

Masa Tang Mi wang et shak yu lo jam sa fong telebisaung, tot shak yu lo ya guk sun musik wi mi, yang gat wang jam.

Mondial Yo espera que vu tutes atendara in le salon de television, fin que vu tutes hara regardate notre expectata concerte.

Mondlango Mi esperan ke yu ciu atendon en la TV-salono, til yu ciu eson spektinta mua ekspektata koncerto.

Novial Me espera ke vus omni sal varta in li TV-salone, til ke vus omni sal observa nusen expektat konserte.

Occidental/Interlingue Yo espera, que vu omni va attender in li salon televisori, til que vu omni va har spectat nor concert expectat.

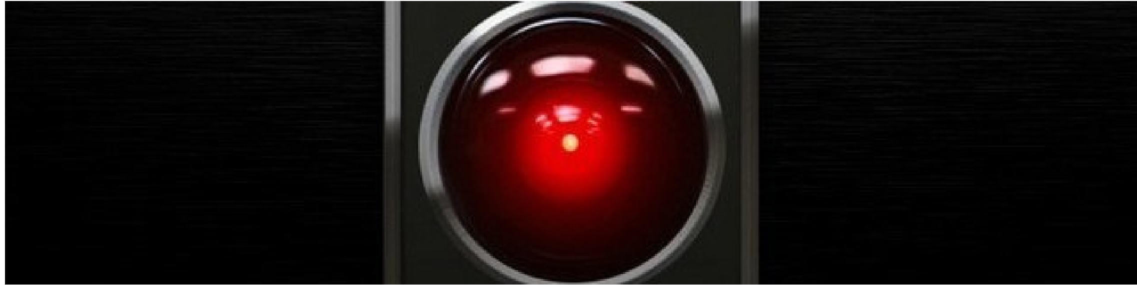
Populido Me sper ke vus omni varteray en le TV-salon, til ke vus omni spektaberay nosi expektat koncert.

Sambahsa Spehm yu quanti skehptsiete in id TV-salon, hina yu quanti habsiete smautert nies exspecten concert.

Sibelingua Yo espera, ke vi omna atendera in li TV-salone, til ke vi omna finira spectar nosi expectata concerte.

Volapük Spelob, das ols valik ostebols in televidömasälun jüä ulogols konsärti paspetöl obsik.

Praefatione, Victore Leve (Latino sine flexione)

Salve lectores!

Me gaude quod me posse de novo introduce contributores de POSTA MUNDI.

Multo narratione parvo es in hoc numero in stylo toto differente: en Ido ab Valodnieks, “Pia e la Kabano en la Foresto”, en Novial ab Kardona Boske “Li Salvera del Oblived Lingue” et in Interlingue ab Dorlota Burdon “Transparent in li matine”. In additione, Partaka seque traducere de “Le Vaganto” ab Khalil Jibran in Populido, id es “Tri donaje”.

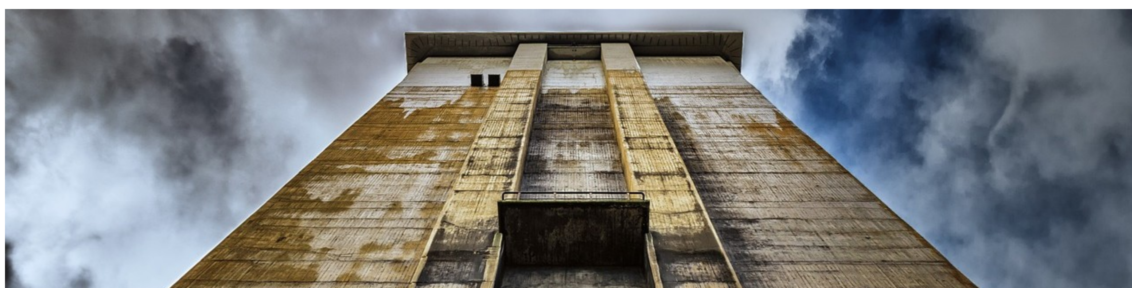
Es quoque opera poetico: Gonçalo Neves traducere in Ido poema ab Immá López Pavia, “Logistica”, et in Ido poema ab Fernando Pessoa, “Tabak-Venderio”. Hermann Philipps traducere in Volapük et Novial poema ab Andersen, “Li empereren novi vestes”.

In fine, me valedice ad vos omnes, quia hoc numero est ultimo quod me dirige. Jam scribe articulo parvo ut vocare nostro communitate ad conventu circa una lingua internationale.

Vale atque bene lege!

Victore Leve
<victore-leve@protonmail.ch>

Penindaj streboj por starigi internacian helplingvon, Victore Leve (Esperanto)

Ŝajnas al mi, ke la limigitaj rimedoj de nia komunumo estis tro ofte orientitaj al ne tiel produktiva direkto: ni tro ofte provis koncepti perfektan lingvon, anstataŭ kontribui al la disvastigo de iu ajn el ili. Ni deziras kunigi la naciojn ĉe la Babeloturo, kaj ni mem foriĝas for de ĝi.

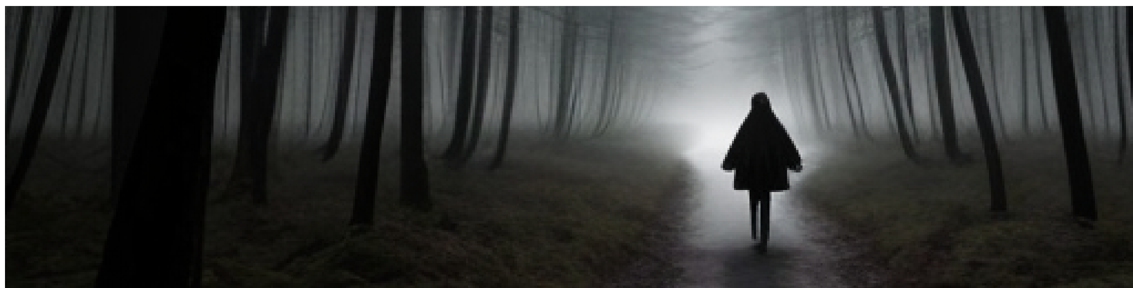
Hodiaŭ, kiel nia amata ĵurnalo povas atesti, unu paĝo ne sufiĉas por skribi mallongan frazon en ĉiu el la aktuaj projektoj. Retejoj kiel Reddit ekzemple, nur kalkulas kelkajn dekajn da membroj, lingvoj estas tute majstritaj de nur manplenaj da homoj, kaj vortaraj kaj gramatikaj projektoj estas ofte forlasitaj.

Se nia celo estas vere krei internacian helplingvon, kaj ne filozofian lingvon aŭ artan lingvon, kiuj estas noblaj celoj por alia komunumo, ni devas koncentriĝi sur la disvastigo de unu el la ekzistantaj lingvoj. Ni devas traduki, skribi, kompili, kaj precipe paroli, enrete kaj en reala vivo, ni devas renkontiĝi, kaj fari nin konataj.

Sed, la leganto demandos min, kian lingvon elekti? Mi respondas krude: ne multe gravas. La angla, malgraŭ sia ridinda ortografio, sia komplika fonologio, ktp, superregas tutmonde. La esperanto, por preni la plej konatan lingvon, kvankam mi povus skribi dekojn da paĝoj da kritiko, ne havas pli da eraroj, kaj do ne malpli da sukceso ŝancoj longtempe.

Laŭ mi, la lasta ŝajnas esti la plej prudenta elekto, rilate al la haveblaj resursoj, sed se la komunumo konsentas pri alia lingvo, mi ne kontraŭstarus. La grava estas, ke niaj penoj estu amasaj kaj koordinitaj, precipe ke ni ne disiĝu plu.

Pia e la Kabano en la Foresto, Valodnieks (Ido)

Me odias la autuno-vakanci pro ke preske sempre la vetero esas ja kolda e pluvoza, ma mea genitori persistas ke ni voyajos e pasos semano altraloke. Ed ube? No, ne en varma lando kun maro e suno quale mea amikini, ma en nia Germania irgube en la ruro. Mea genitori esas stranja, ka ne?

E cafoye esis itere tale! Ni vehis a mikra izolita vilajo en granda foresto. Mea genitori lokacis vakanco-apartamento por ni ye la bordo dil vilajo. Densa foresti cirkondas la vilajo. Pro to esis vere obskura en la vilajo. Adminine me havis mea propra chambro e ne mustis dormar en la sama chambro kam mea genitori. Me evas 15 yari e ne plus esas mikra puerino.

Kande ni esis en la restorerio mea genitori konversis kun olda viro ed il naracis longe pri ne-explikebla stranja fenomeni en la vilajo e pri fantomi en la foresto. La viro havis longa griza barbo e granda cikatro ye la dextra vango. Il parolis en forta dialekto ed ne esis facila komprenar il. Omna turisti askoltis ilua naraci kun granda intereso. Il emfazis ke oli ne esas skribita, ma nur vocale transmisita de un a l'altra generaciono. La olda viro finis sua naraco per avertar ni: "Ne irez dum la nokto aden la foresto kande la voci dil spiriti vokas vi! Dum la pasinta yardeki multa homi desaparis en la foresto. Ibe habitas malicioza spiriti qui volas devorar via anmi."

Il facis kurta pauzo por pardrinkar sua glasedo de brandio. Tandem il fixe regardis me e dicis: "La spiriti preferas yuna mulieri quala tu, mea princineto." Il subridis stranje a me. To esas kelke pavoriganta ed embarasanta por me. Mea matro furieskis e respondis: "Ne pavorigez mea filiino." Ni balde livis la restorerio.

Me ja sempre havas granda intereso pri tala fenomeni. Me tre prizas lektar horor-rakonti e me sekrete regardas horor-filmi, me ne vere kredis ke fantomi existas lore. Ma ca vakanco chanjis omno.

Dum la unesma dii di nia vakanco ni facis longa promenadi en la obskura foresti. Esis dum la duesma nokto. Mea genitori ja dormis, me ankore vigilas.

Mea fenestro esis apertita e me askoltis la bruisado dil foresto.

Subite me audis susuranta voco de la foresto. Komence esis deslaute ma divenis plu e plu klare e laute. "Pia venez a ni! Ni ja vartas tu!" To vere esis timiganta, ka me sonjis? Me pinchis me ye la brakio. Ve, me sentis la doloro, do me ne sonjis. Me certe ne esas pavorema, ma kuriozega. E pro to me decidis explorar de ube la voco venis. Me metis mea vestaro, prenis mea smartfono ed insinuis me ek la domo. Mea genitori dormis tre profunde, forsan pro ke li drinkis boteledo de vino vespere.

Kande me apertigis la pordo, la koldeso e la obskureso di la nokto cirkondis me. Ed itere la voco vokis mea nomo. Me sequis la voco aden la foresto. Me tote volis deskovrar kad omna ca naraci dil oldulo esis vera. Il naracabis pri misterioza lumi, voci ed pavoriganta bruisi. Deo dankesez ke mea smartfono havas lampeto. Per la lampo me povis vidar tra la obskura foresto.

En la nokto la arbori aspektis quale gigantala monstri, omnube esis stranja bruisi. Branchi krakis, la vento movigis la arbori. La rami aspektis quale brakii qui volis kaptar me. Ma lo maxim pavoroza esis la voco. Esis quale se la arbori ipse parolis. La foresto esis tante densa, ke la arbori velizis la steli. Me sequis la susurado plu e plu profunde en la foresto.

Me esis en densa nebulo e me lentigis mea pazi. Subite me atingis kabano ek ligno. Semblis a me ke la susuro venis de la kabano nun. Me vokis laute: "Saluto, kad esas ulu hike?" Pos kelka sekundi di kalmeso me audis deslauta ridacho en la kabano. To furiigis me e me obliviis mea timo ed iris vers la kabano. Me frapis an la pordo, ma nulu respondis, do me apertigis la pordo. La krakanta pordo ne havis seruro.

Ulo ne esis en ordino. Interne di la kabano esis nur obskureso e kalmeso ed anke la susuro ne plus esis audebla. Ma quik la kabano chanjeskis. La parieti moveskis e pavoriganta ombri dansis cirkum me. Semblas a me ke me imersis en altra mondo, qua esis plena de sekreti e fantomi. Me stacis en la mikra kabano askoltante la susuranta ombri.

Ma subite nubi aparis ek la obskureso dil kabano. La krakanta pordo klozeskis kun lauta bruiso. Me ne povis apertigar ol itere. La spiriti naracis a me ke li esas la spiriti dil obliviata homi e perdita anmi. Lia voci esis en mea kapo e li naracis a me omno pri ca maledikata loko. Li plendis pri sua vivo e morto e li klams ke li odias omna vivanti. Li esis kaptita en la kabano. Li naracis a me ke la kabano esis la hemo di sorcistino. E li insistis ke me restez hike che li. Nun me perceptis la granda danjero. Me petreskis dum kelka minuti e ne povis movar.

Me uzis omna mea mentala energio por ekpulsar la spiriti de mea kapo. Me pensis pri mea idei e projeti en mea vivo, to quon me volas ankore facar en la mondo. La landi e loki quin me volas vizitar en la futuro e me anke pensis pri mea familio, mea matro e mea patro. Me sentis ke la mentala ungli dil perdita anmi febleskis. Me springis a la pordo e vere nun me povis apertigar ol. Me kuris ek la kabano tam rapide kam me povis. En la kabano me audis la furioza kriado dil spiriti. Me audis li klamanta: "Retrovenez Pia! Ni devoros tua anmo por dolcigar nia doloro!"

Me ne turnis me e vere la voci en me kapo pokope deslauteskis. Tandem me atingis la bordo dil foresto. Me sentis ke la spiriti restis en la obskureso dil foresto. Li ne plus esis kapabla persequar me o mem vokar me. Me respiris laute, mea tota korpo esis kovrita per kolda

sudoro pro ke me hastis tra la obskura e kolda foresto. Mea kordio palpitis forte e rapide. Me iris a balno-chambro por lavar me. Me regardis sur la skreno di mea smartfono ke esis 1:34 kloki en la nokto. Nun me sentis granda fatigeso e me iris dormar. Me dormeskis quik e dormis sen sonjar.

Mea matro vekigis me ye non kloki en la matino per frapado an la pordo di mea chambro. El informis ke la dejuneto esas pronta. Me lavis mea vizajo e vestizis me. Me ne savas ka mea aventuro en la nokto esis vera o nur koshmaro. Me decidis ke me ne naracos la tota afero a mea genitori, ma me propozis a li promenado tra la foresto. Me dicis ke me trovis hiere kabano en la foresto. Me ofris a li ke me montros la voyo vers ol. Mea genitori esis tre kurioza e joyis.

Me pensis ke me ankore savis exakte la voyo a la kabano, ma me ne trovis ol. Nek dum ta dio nek dum la nexta dii. La kabano desaparis e forsan ol existis nur en mea mento en la profundeso di mea anmo. Me decidas ke me durigos explorar future ca sekreta mondo di fantomi ed ombri.

Tri donaje, Partaka (Populido)

Certen foye, ce l'urbe Becharre, vivay afabli prinso, kel esay estimat e honorizat da omni sui submisats. Ma esay viro, ecesivei povri, kel montray su bitri al prinso, e kel movay sencesei sui lang, pestatri pri sui kritikace's. Le prinso savay lo, ma lu esay pasient. Finei, lu deciday konsidere le kaz, E, certen nokte vintral, yen ke servero del prinso frapetay le porde del viro, portant un sak den farin de frument, un paket den sapon ed un den sukre.

"Le prinso sende a tu ti-ci donaje's kom suvenir", le servero dicay.

E le viro joyeskay, pro ke lu kreday, ke tal donaje's esay homaje den le prinso. E, kun superbie, il iray kuere l'espiskopo por informe lu pri to, ko le prinso agay, adjuntant:

"Ka vu no vide kualei le prinso dezire mei amikes?"

Ma l'episkopo responday:

"Ho! Kual saji prinso, e kuantei pok tu intelekte! Lu parle per simbols. Le farin es por tui vakui stomak; le sapon es por tui sordidi pel, e le sukre es por dolsige tui bitri lang."

Denpos ti die, le viro shamay mem pri su ips, e sui odie divenay plu gran kam nul-kuan. Ma, a ti, kel max multei lu odiay, esay al episkopo, kel interpretay le donaje's del prinso. Ma, denpos lorei, le viro tacay e no plus parlacay.

Ek "Le Vaganto", da Khalil Jibran

Li Salvera del Oblived Lingue, Kardona Boske (Novial)

Esed in li fine del somre ye li lasti saturdie in li vakanties. Me esed in kelketim melankoliosi humere. Me esed 13 yares oldi e dunke me pensad ke diso esed totalim normali. Men patro ama oldi libres e men matre ofte es furiosi, si lu kompra libres, pro ke la pensa ke nus non have sufisanti spatie in nusen dom. Dunke men patro did questiona me — e non la — ob me voli akompana lo al merkate de oldi libres in li sentre de nusen urbe. Me asentad instantim pro ke me volid fuga de men melankolie e me anke ama libres.

Li vetre esed ankore varmi e li tables kun li libres stead exter along li strade. Me did vaga tra li libre-feire sin klari eme. Esed verim varmi e pos kelki tempe me serchad ombre, ma in angule del libre-feire me vidad staple de libres kun insignie sur kel esed skripte “Gratuit”. Men patro ja had trova kelki fantastiki libres e esed okupat per diskuse pri les kun altri viro.

Subitim un del gratuit libres lumeska stranjim. Me proximeskad lentim e prudentim al table kun li lumant libre. Tum esed tre oldi libre. Me lekted li title kun basi voise: “Un international lingue da Otto Jespersen.” Me hesitad por momente til me apertad li libre. Me sentid stranji exitatione e men kordie palpita plu rapidim. Li libre esed pri li lingue Novial. Me nulitem did audi pri lu. Esed verim stranji pro ke me did komprenda li lingue in disi libre sin ha lerna lu antei.

Me esed totalim okupat per li libre. Subitim un oldi viro stead apud me. Me non had vida lo antei. Lo ridetad afablimen a me e dikted: “Ob Novial plese vu, men yuni siniorina?”

Me anke ridetad e respondad: “Yes. Li lingue es fasil e beli. Ob vu save Novial?”

Li oldi viro inklinad li kape e dikted: “Sertim on pove even dikte ke me es experte de Novial. Hir me have altri libre por vu.”

Lo donad a me altri libre. Me lekted denove li title: “Novial lexike da Otto Jespersen”.

Li oldi viro adid: “Per disi ambi libres vu pove lerna Novial e salva lu.”

Me esed surprisad e li viro kontinuad:

"Li lingue in lun klasiki forme es preske oblived. Forsan vu pove salva Novial, Katrin Waldner."

"De vor vu save men nome? E que es vu?" me questionad. Li toti afere nun es kelketim pavorosi. Lu regardad a me intensivimen e men pavore desaparid. Lu have grandi e klementi okules.

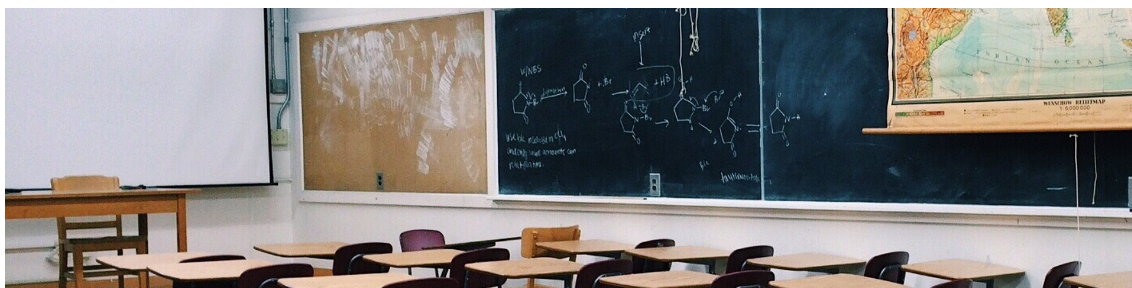
"Katrin Waldner, vun nome in li monde de Novial sal es Kardona Boske. Vu es selekted por salva li lingue da Otto Jespersen. Me tre regreta ke me mus vada nun, ma men taske in disi monde ha fina. Me desira a vu multi suksese, Kardona Boske."

Me esed totalim astonad pro li vordes del oldi sinioro. E subitim lo esed desparid, ma men patro stead apud me. "Saluto Katrin! Hir vu es! Me ha ja serche tu", lo dikted e regardad a li du libres in men manus. "Ob vu voli lerna lingue? Tre boni idee men filia", lo adid poketum ironim. Men patro portad in lun manus ja multi libres. "Patro, ob vu ha vida li oldi viro, kel stead apud me?", me questionad lo.

Ma men patre regardad a me kelketim konfused. "Katrin, vu esed solim e vu lekted li toti tempe in disi libres. Lass nus vada. Vun matre ja expekta nus. Me espera ke la non sal furieska pro men libres. Me ha kompra nur set libres, malgre me ha trova even plu interesi libres."

Me ridad lautim. Men patre es verim droli, ma me ama lo, den sin lo, me non vud ha trova li libres pri Novial. Ma que esed li oldi viro? Ob lo verim exista o es nur produkte de men fantasie? Ob me es verim selekted por salva preske oblived lingue? Qualim on pove salva disi lingue? Yo espera ke me sal trova li respondos in li future. E disi stranji die esed men unesmi pasu adin li monde de Novial…

Transparent in li matine, Dorlota Burdon (Interlingue)

Regretabilmen li vacanties ha ja passat e noi have denove scola. Yo esset con mi familie in Italia e yo comprat dum li vacanties tre bell blanc bluse. Li stoffe es tre moll e tenui. It es vermen tre elegant. Yo havet un grand desire monstrar it a mi amicas ye nor unesim die del scola pos li vacanties. Ma mi matre interdictet a me portar it in li scola. Ella tracta me sempre quam un litt infante, ma yo have ja 15 annus!

Self-comprensibilmen yo ne acceptat ti interdiction arbitrari. Yo mettet súper li bluse un pulover. Pro to mi matre ne posset vider que yo portat li nov bluse. Strax pos yo had forlassat nor dom, yo desmettet li pulover e mettet it in mi sac dorsal. Customalmen yo ea a scola per autobus. Hodíe in li autobus quelc scolares comensat hihicar quande ili videt me. To esset vermen strangi. Yo descendet ye li station ferroviari. Ta yo incontrat mi max bon féminin amica Carina. Ella regardat fixmen a me. Su ocules augmentat se. Carina dit: “Natalie, tu es vermen tre corageosi!”

Yo totmen ne comprendet pro quo. Yo es vermen confuset, pro que yo hat expectat que ella vell admirar mi nov bluse. Dunc yo questionat: “Pro quo yo es corageosi, Carina? Yo ne comprende te. Quo tu pensa pri mi nov bluse? Yo ha comprat it in Italia. Esque it ne es bell?”

Ella chucotat in mi orele: “Natalie, tui nov bluse es totmen transparent. Chascun person posse vider tui sinushalter e mem tui butones de mammes es un poc visibil!”

Yo esset chocat e mi facie rubijat. To

esset li cause pro quo li scolanes ridet pri me in li autobus! It esset un grand fortun que yo ancor havet mi pulover in li sac dorsal. Yo mettet it denove súper mi bluse. Yo pensat que per to li tot afere vell esser ja finit. Yo mersiat Carina pro li avertiment pri li transparentie de mi bluse. Ma yo hat joyat me tro tost.

Nam regretabilmen un garson hat fotografat me per su smartfon e il inviat li fotografie a altri persones. E finalmen anc mi matre recivet li fotografie del matre de un amico de ti puerach.

Mi matre esset tre incolerat. Ella interdictet a me forlassar li dom pos li scola por du semanes. Ma li maxim grav punition esset que ella controla nu ye chascun matine to quo yo porta sub mi pulover ante que yo forlassa nor hem por ear al scola. To es vermen embarassant! E mi matre mem controla mi dorse-sac nu. Ella time que yo cela ta li bluse o simil vestimentes.

Logistica, Gonçalo Neves (Interlingua)

Imma López Pavia (Llanera de Ranes, Pais Valencian, 1962), philologa de formation e professora de lingua e litteratura in le citate de Valencia. Illa ha participate in varie anthologias, como *Màtria, noves veus dels PPCC* (2013) e *Mare Omnium, Antologia bilingüe catalano-portuguesa* (2015). Su prime poemario publicate esseva *Santuaris*, que recipeva le premio Manuel Rodríguez Martínez–Ciutat d'Alcoi (2015).

In 2018, illa editava *Text-ures*, premio Vila de Benissa 2017. In 2019, illa ganiava le premio Teodor Llorente de poesia, promovite per le administration municipal de La Pobla de Vallbona, con le poemario *Solsticis*, un reflexion super le passar del tempore, le relationes amorose e le facto poetic, intendite anque como tempore e spatio super le pagina in blanco, e de ubi nos ha extrahite le poema "Logistica", un joiel de concision e sagessa:

Logistica, Gonçalo Neves (Interlingua)

Non pone *corde* in un poema,
non pone le corde in le poema, conta
le syllabas, mesura le versos.
Rima. Se acceptara sextinas,
sonettos, haikus que celebra le instante.

Ma jammais, memora isto ben,
poetas e poetastros,
non lassa jammais vostre cute in le poema.
Non vos pardonara le licentia
ni le io poetic le plus ben intentionate
ni le lector le plus hypocrita.

Imma López Pavia
Traducite in interlingua per Gonçalo Neves

Tabak-Venderio, Gonçalo Neves (Ido)

presença
fôlha de arte e crítica
coimbra, julho, 1933

TaBaCaRia

ano sétimo 39 volume segundo

LA VIE DES ARTS

COUP DE COEUR

Le plus beau texte du monde

Les éditions Unes publient une plaquette « Bureau de tabac », de Fernando Pessoa, traduit par Rémy Hourcade. Cela n'a l'air de rien. C'est considérable. En voici la première page.

Tabak-venderio[1] (originale, *Tabacaria*) esas poemo skriptita ye la 15ma di januaro 1928 da Álvaro de Campos, un del precipua heteronimi di Fernando Pessoa (1888–1935), famoza poeto, literatur-kritikisto, dramatifisto, esayisto e tradukisto Portugalana. Ol aparis unesma-foye en la revuo *Presença* en julio di 1933 (videz la unesma imajo). Pose ol editesis multa-foye e tradukesis a multa lingui, anke ad Esperanto (du-foye) ed Interlingua. Hike ol aparas unesma-foye en Ido.

[1]En la Franca-Ido-lexiko da Beaufront/Couturat (1915) on trovas “tabak-vend**ey**o” kom tradukuro di *bureau de tabac*, ma “libro-vend**er**io” e “pan-vend**er**io” kom tradukuri di, rispektive, *librairie* e *boulangerie*. Pro analogeso e koheremeso, “tabak-vend**er**io” semblas esar preferinda.

En 1985 on celebris en plura landi la 50ma aniversario dil morto di Pessoa. Anke en Francia, ube i.a. aranjesis tri importanta eventi ta-yare: Centre Georges Pompidou organizis ed ofris la expozo “Fernando Pessoa, poète pluriel”; la famoza poemo aparis che Editions Unes, tradukita da Rémy Hourcade, sub la titulo Bureau de tabac, libro qua editesis adminime 5-foye, vendis 25.000 exempleri e “chanjis la destino” di ta editerio[2]; la jurnalo Libération, ye la 11–12ma di mayo, konsakris sua tota lasta pagino a Pessoa, per artiklo da Jean-Pierre Thibaudat (n. 1947), Franca jurnalisto, skriptisto ed artala konsilisto, qua de 1978 til 2006 esis responsero pri la rubriko pri teatro e kulturo di ta periodalo. En ta artiklo, sub la titulo “Le plus beau texte du monde” (videz la duesma imajo), Thibaudat asertis yeno: “Interpretez lo segun via volo, pensez segun via deziro, ma, en la instanto kande me skribas ica linei, *Tabak-venderio* esas la maxim bela texto en la mondo”[3].

Segun studiuro da Universitato di Lisboa, facita en 2013, *Tabak-venderio* esas la poemo da Pessoa qua maxim ofte citesas en la sociala reti[4]. En 2017, kompozesis mem 50-minuta opero pri ca poemo, muzikizita da Luís Soldado ed encenigita da Alexandre Lyra Leite!

Pro quo *Tabak-venderio* divenis tante famoza, tante lektata, tante deklamata[5], tante komentata, tante tradukata? Me invitas la lektero deskovrar lo ipse… per lektar ol. Pendulirante inter la kosmala realeso e sua interna mondo richa e densa (e komplexa!), la poeto samtempe deskriptas angoro produktata dal rutino omnadia e dal revi pri liberesko. To esas konstatebla ja en la unesma versi, di qui la signifiko masonas la fundamento dil tota poemo. La poeto montresas absolute nihilista pri su ipa (“Me esas nulo. / Me nultempe esos ulo. / Me ne povas volar esar ulo.”), ma kompense il savas ke il posedas “omna revi dil mondo”. Inkluzita en sua chambro, solitara, la poetala meo kontemplas strado, ube lu perceptas la misterio pri morto e fato, vidata da nulu. Ca extraordinara percepto konsequas de lua fekunda imagino-kapableso, qua igas il vidar kozi quin altri ne povas vidar. Yen do la poemo. Juez ol!

[2]egun publikiguro dal editerio che Facebook, ye la 23ma di aprilo 2023: `https://m.facebook.com/photo/?fbid=742340304283386&set=a.581560830361335`

[3]Frazo citata da António Quadros (1923–1993), filozofo, historiisto, skriptisto, profesoro e tradukisto Portugalana, en lua detaloza prefaco pri la verko *Mensagem e outros poemas afins*, Mem Martins, Publicações Europa-América, 1990, p. 20.

[4]https://expresso.pt/queroestudarmelhor/qemnoticias/tabacaria-e-o-poema-mais-citado-de-pessoa-na-internet=f815278

[5]Che Youtube on povas juar plu kam 20 deklami di *Tabak-venderio* en la Portugalana, da experti, famoza aktori o simpla amatori.

Tabak-Venderio, Gonçalo Neves (Ido)

Me esas nulo.
Me nultempe esos ulo.
Me ne povas volar esar ulo.
Ultre to, me havas en me omna revi dil mondo.

Fenestri di mea chambro,
Di mea chambro di un del milioni en la mondo quan nulu konocas
(E se on konocus ol, quon on konocus?),
Vi stacas an la misterio di strado konstante krucumata da homi,
An strado ne-acesebla da irga pensi,
Reala, neposible reala, certa, nekonocate certa,
Kun la misterio dil kozi sub la pavi e la enti,
Kun la morto pozanta humideso an la parieti e blanka hari an la homi,
Kun la Destino duktanta la charo di omno sur la choseo di nulo.

e esas hodie vinkita, quale se me savus la verajo.
Me esas hodie lucida, quale se me esus mortonta
E ne havus plu multa frateso kun la kozi
Ultre adio, e quale se ca domo e ca latero dil strado divenus
La vagonaro di treno, e departo siflata
Del internajo di mea kapo,
E sukuseso di mea nervi e grincado di osti lor la iro.

Me esas hodie perplexa, quale ulu qua pensis e trovis ed obliviis.
Me esas hodie dividata inter la loyaleso quan me debas
Al Tabak-venderio trans la strado, kom kozo extere reala,
Ed al impreso ke omno esas revo, kom kozo interne reala.

Me faliis pri omno.
Pro ke me havis nul intenco, forsan omno esis nulo.
La lerno quan on donis a me,
Me decensis de ol tra la dopa fenestro dil domo,
Me iris til la ruro kun granda intenci.
Ma ibe me trovis nur herbi ed arbori,
E kande esis homi, li egalesis l'altri.
Me eskartas me del fenestro, sideskas sur stulo. Pri quo me pensez?

Quon me savas pri to quo me esos, se me ne savas quo me esas?
Ka me esez to quon me pensas? Ma me pensas esar tanta kozi!
Ed esas tanti qui pensas esar la sama kozo ke ne povas existar tanti!
Ka geniozo? En ica instanto
Cent mil cerebri su konceptas reve genioza quale me,
E la historio markizos, qua savas? mem ne una,
E ne existos irgo ecepte sterko di tanta konquesti futura.
No, me ne kredas me.
En omna dementerii esas foli obsedata da tanta certesi!
Ka me, qua havas nula certeso, esas plu certa o min certa?
No, ne mem me…

En quanta mansardi e ne-mansardi dil mondo
Ne sidas ca-hore geniozi por-su-ipsa revanta?
Quanta aspiri alta e nobla e lucida –
Yes, vere alta e nobla e lucida –,
E qua savas ka realigebla,
Nultempe vidos la lumo dil suno reala nek atingos oreli di homi?

La mondo esas por ta qua naskas por konquestar ol
E ne por ta qua revas ke lu povos konquestar ol, mem se lu justesas.
Me til nun revis plu multe kam Napoléon.
Me til nun presis an mea hipotezal pektoro plu multa humanesi kam Kristo,
Me til nun facis sekrete filozofii quin nula Kant skriptis.
Ma me esas, e forsan sempre esos, ta dil mansardo,
Quankam me ne lojas en ol;
Me esos sempre ta qua ne naskis por to:
Me esos sempre nur ta qua havis qualesi;
Me esos sempre ta qua expektis ke on apertos a lu la pordo apud parieto senporda
E qua kantis la kansono di lo Infinita en haneyo,
E qua audis la voco di Deo en puteo stopita[6].
Ka kredar me? No, nek irgo.
Varsez la Naturo adsur mea ardoroza kapo
Sua suno, sua pluvo, la vento qua trovas mea hararo,
E lo cetera venez, se ol venos, o se ol mustos venar, od ol ne venez.
Kordiika sklavi di la steli,
Ni konquestis la tota mondo ante levar ni del lito;
Ma ni vekis ed ol esas opaka,
Ni levis ni ed ol esas stranjera,
Ni ekiris nia hemo ed ol esas la tota tero,
Plus la sun-sistemo e la Lakto-voyo e lo Nedefinita.

(Manjez chokoladi, puerino;
Manjez chokoladi!
Savez ke ne esas plusa metafiziko en la mondo ultre chokoladi.
Savez ke omna religii ne docas plu multe kam la sukrajerio.
Manjez, sordida puerino, manjez!
Se me povus manjar chokoladi tam vere kam tu manjas!
Ma me pensas e, forpreninte l’arjentea papero qua esas ek stana folii,
Me jetas omno al sulo, quale me jetis til nun la vivo.

Ma adminime restas del bitreso di to quo me nultempe esos
La rapida kaligrafio di ca versi,
Portiko departinta vers lo Neposibla.
Ma adminime me dedikas a me ipsa ul desprizo senlakrima,
Nobla adminime en la gesto larja per qua me jetas

[6] Altra posibla interpreto: “puteo kovrita” (en la originala texto: *poço tapado*).

Tabak-Venderio, Gonçalo Neves (Ido)

La sordida linjo qua me esas, sen listo, al parkuro dal kozi,
Restante heme sen kamizo.

(Tu, qua konsolacas, qua ne existas e pro to konsolacas,
O deino Greka, konceptita quale statuo quaze vivanta,
O patricino Romana, neposible nobela e funesta,
O princino di trubaduri, tre polita e koloroza,
O markezino del dek-e-okesma yarcento, dekoltita e lontana,
O koketino famoza del tempo di nia genitori,
O me ne savas qua modernajo – me ne bone konceptas quo –,
To omna, irge quo ol esas, se ol povas inspirar, ol inspirez!
Mea kordio esas sitelo vakuigita,
Quale ti qui advokas spiriti advokas spiriti, me advokas
Me ipsa e trovas nulo.
Me proximeskas al fenestro e vidas la strado kun absoluta klareso.
Me vidas la butiki, me vidas la trotuari, me vidas l'automobili qui pasas,
Me vidas la enti vivanta vestizita qui interkrucumas,
Me vidas la hundi qui anke existas,
E co omna pezas sur me quale kondamneso ad exilo,
E co omna esas stranjera, quale omno.)

Me vivis, studiis, amis, e mem kredis.
E hodie esas nul mendikero quan me ne envidias nur pro ke lu ne esas me.
Me regardas che singlu la ragi e la vunduri e la mentio,
E me pensas: forsan tu nultempe vivis nek studiis nek amis nek kredis
(Nam esas posibla facar la realajo ek to omna sen facar irgo tala);
Forsan tu nur existis, quale lacerto de qua on tranchas la kaudo
E qua esas kaudo cis la lacerto friskante.

Me facis ek me to quon me ne savis,
E to quon me povus facar ek me, me ne facis.
La domino quan me metis esis erora.
On quik konoceskis me quale ulu qua me ne esis e me ne dementiis, e perdesis.
Kande me volis desmetar la maskilo,
Ol adherabis al vizajo.
Kande me desmetis ol e regardis me sur la spegulo,
Me oldeskabis.
Me ebriesis, me ne plus savis metar la domino quan me ne desmetabis.
Me forjetis la maskilo e dormis en la vesteyo
Quale hundo tolerata dal jerantaro
Pro esar nenociva
E me esas skriptonta ca historio por pruvar ke me esas sublima.

Esenco muzikal di mea versi ne-utila,
Me volus trovar tu quale kozo quan me facis,
Vice stacar sempre avan la Tabak-venderio opozata,
Fulante sub la pedi la koncio di esar existanta,
Quale tapiso sur qua butas ebrio

Tabak-Venderio, Gonçalo Neves (Ido)

O mato quan la cigani furtis e qua valoris nulo.

Ma la Posedanto dil Tabak-venderio venis til la pordo e restis an la pordo.
Me regardas il kun la deskomforto dil anmo miskomprenanta.
Il mortos e me mortos.
Il lasos la insigno, e me lasos versi.
Uldie mortos anke la insigno, ed anke la versi.
Pos-uldie mortos la strado ube pendis la insigno,
E la linguo en qua skriptesis la versi.
Mortos pose la planeto jiranta sur qua co omna eventis.
Sur altra sateliti di altra sistemi irgo quaze homa
Duros facar kozi quaze versa e lojar sub kozi quaze insigna,
Sempre l’una kozo avan l’altra,
Sempre l’una kozo tam ne-utila kam l’altra,
Sempre lo neposibla tam stupida kam lo reala,
Sempre la misterio dil fundo tam certa kam la dormo di misterio dil surfaco,
Sempre ico o sempre altra kozo o nek l’una nek l’altra kozo.

Ma la Tabak-venderion eniris viro (ka por komprar tabako?),
E la realajo ver-simila subite falas adsur me.
Me mi-levas me energioza, konvinkita, homala,
E me intencos skriptar ca versi en qui me dicas lo kontrea.

Sempre l’una kozo tam ne-utila kam l’altra,
Sempre lo neposibla tam stupida kam lo reala,
Sempre la misterio dil fundo tam certa kam la dormo di misterio dil surfaco,
Sempre ico o sempre altra kozo o nek l’una nek l’altra kozo.

Ma la Tabak-venderion eniris viro (ka por komprar tabako?),
E la realajo ver-simila subite falas adsur me.
Me mi-levas me energioza, konvinkita, homala,
E me intencos skriptar ca versi en qui me dicas lo kontrea.

Me acendas sigareto dum ke me pensas skriptor li
E me savuras en la sigareto la liberesko di omna pensi.
Me sequas la fumuro quale propra voyo,
E me juas, dum instanto sentiva e kompetenta,
La liberesko di omna spekuli
E la koncio pri ke metafiziko konsequas de ke on esas malhumora.

Pose me adosas me an la stulo-dorso
E me duras fumar.
Tam longe kam la Destino grantos lo, me duros fumar.

(Se me spozigus la filiino di mea lavistino
Forsan me esus felica.)
Konsiderinte lo, me levas me del stulo. Me iras til la fenestro.

La viro ekiris la Tabak-venderio (ka pozante monet-restajo en la posho dil pantalono?).
Ha, me konocas lu: il esas Esteves sen metafiziko.
(La Posedanto dil Tabak-venderio venis til la pordo.)
Quaze per deala instinto Esteves turnis su e videskis me.
Il adio-gestis a me, me klamis ad il Adio, Esteves!, e la universo
Rikonstruktesis por me sen idealo ed espero, e la Posedanto dil Tabak-venderio ridetis.

Álvaro de Campos (Fernando Pessoa)
Introdukto ed Ido-tradukuro da Gonçalo Neves

Li empereren novi vestes,
Hermann Philipps (Volapük & Novial)

Novial
Li empereren novi vestes

Da H. C. Andersen (1862) Fro li dani originalum, Otto Jespersen, 1928.

Multi yares ante nun vivad emperere, kel tam extremim amad beli novi vestes, ke lo spendad omni sen pekunie por tu bli propriman orna. Lo non interesad se pri sen soldatos, non prisad teatre ni veturpromenos en foreste, exept nur por tu montra sen novi vestes. Lo haved un frake por chaki hore del di, e kom (samiman kam) on dikte pri rego, ke lo es in sen konsilistaro, on dikted omnitem hir: li emperere es in li vest-armore.

In li grand urbe, vor lo residad, on esed omnitem tre gayi, chaki di arivad multi stranjeres. Un di du frauderes venid; les profesed tu es texeres e dikted ke les savad texa li maxim beli stofe kel on poved imagina. Non solim li kolores e li desines esed exterordinarim beli, ma li vestes kel blid suta fro li stofe, haved li marvelosi qualeso, ke les restad nonvidabli por chaki home, kel non esed habil por sen ofisie o kel esed plu kam tolerablim stupidi.

„Tes es ya exelanti vestes,” pensad li emperere; „per porta les, me povud deskovra, qui homes in men lande non es habil por li ofisie kel les have; me pove distinkte li sajes fro li stupides, yes, ti stofe deve instantim bli texa por me!” e lo donad al du frauderes multi pekunie antisipantim, por ke les komensad sen laboro.

Los dunke establid du tex-mashines e simulad tu labora, ma los haved totim nulum sur li texe. Sin hesito los demandad li maxim faini silke e li maxim puri ore; los posid lum en sen propri sake, e laborad kun li vakui texes even til tardi nokte.

„Nun me volud sava quantim los ha proseda kun li stofe!” pensad li emperere, ma lo haved faktim un kelkim stranji sensatione in li kordie kand lo pensad, ke te kel esed stupid o non-habil por sen ofisie, non poved vida lum; es veri ke lo kredad ke lo non besonad tu

tima por tu vida qualim li afere standad. Omnes in li tot urbe savad, qui marvelosi forteso li stofe haved, e omnes esed tre desirosi tu vida quam non-habil o stupid len visine esed.

„Me voli senda men oldi honesti ministro al texeres!" pensad li emperere, „lo pove maxim bonim vida, qualim li stofe aspekte, den lo have intelektu, e nulo atente plu bonim sen ofisie kam lo!"

Nun li old respektindi ministro vadad en li salone, vor li du frauderes sidad laboranti per li vakui texes. „Mey Deo helpa me!" pensad li oldi ministro, apertant li okules, ma lo poved vida nulum, den nulum esed dar.

Li du frauderes pregad lo veni afablim plu proximu e questionad ob tum non esed faini desine e belisi kolores. Tand los montrad li vakui texes, e li povri ministro durad aperta li okules, ma lo poved vida nulum, den nulum esed dar.

„Men Deo!" lo pensad, „ob es posibli ke me es stupid? Tum me ha nulitem opine, e tum nuli home darfe sava! Ob me non es habil por men ofisie? No, vud es non-tolerabli ke me nara ke me non vida li texatum."

„Nu, vu dikte nulum pri lum!" dikted un ek li texeres.

„O, lum es belisi! totim charmivi!"dikted li oldi ministro, regardant tra sen lunetes, „dis desine e dis kolores! Yes, me sal dikte al emperere ke lum plesa me tre multim."

„Nu, tum plesira nus!" dikted li du texeres, e li nomad li kolores e li stranji desine. Li oldi ministro auskultad atentim, por tu pove dikte li samum, kand lo venid retro al emperere, e talim lo fad.

Nun li frauderes demandad plu multi pekunie, plu multi silke e ore, kel les besonad por texo. Los posid omnum en sen propri poshes; en li texe non un file venid, ma los durad kom anteu texa sur li vakui texe.

Li emperere sendad bald ri altri respektind ofisiisto por tu vida qualim li texo vadad, e ob li stofe saled bald es pronti. Eventad pri lo kom li ministro, lo regardad e regardad, ma pro ke nulum esed dar exept li vakui texes, lo poved vida nulum.

„Yes, ob tum es non beli piese de stofe?" dikted li du frauderes e montrad e explikad li splendidi desine, kel totim non existad.

„Stupidi me non es!" pensad li homo, „es dunke men bon ofisie, por kel me non es apti? Tum es tre stranji! ma on non darfe fika tum remarkat!"

Aftru lo laudad li stofe kel lo non vidad, e deklarad a los sen joyo pri li bel kolores e li splendidi desine. „Yes, tum es realim charmivi!" lo dikted al emperere.

Omni homes in li urbe parlad pri li beli stofe.

Nun li emperere volid self vida lum, durant ke lum esed ankore sur li texe. Kun toti grupe de selektet homes, inter kel esed li du oldi honest ofisiistos, kel had ja es dar, lo vadad al du rusosi frauderes, kel nun texad per omni fortesos, ma sin irgi file.

„Yes, ob tum non es splendidisi!" dikted li du respektindi ofisiistos. „Ob vun majeste voli vida qual desine, qual kolores!" e los montrad al vakui texe, den los kredad ke li altres poved sertim vida li stofe.

„Quum es tum!" pensad li emperere, „me vida nulum! tum es terorisant! ob me es stupidi? Ob me non es habil tu es emperere? Tum vud es li maxim hororisivi kel povud eventa a me." „O, tum es belisi!" dikted li emperere, „tum have men maxim alti aprobo!" e lo inklinad li kape kontenti e regardad li vakui texe; lo non volid dikte ke lo poved vida nulum. Omni li eskorte kel lo haved kun se, regardad e regardad, ma haved non

plu grandi resulte kam omni li altres, ma les dikted samiman kam li emperere: „O, lum es belisi!" e les konsilad lo tu vesta se per dis novi splendid vestes unesmifoy in li grandi prosesione, kel proximeskad. „Tum es charmivi, faini, exelanti!" tum suonad fro boke a boke, e les esed omni tre joyosi internim pri tum. Li emperere donad a chaki fraudere un krose de kavaliero por penda in li butontrue e li title de texo-chambelanos.

Durant li toti nokte ante li matine del prosesione li frauderes non lieskad e haved plu kam deksix kandeles alumat. On poved vida ke los esed tre okupat por prontisa li empereren novi vestes. Les simulad tu prenda li stofe fro li texe, les taliad in li aere kun grandi sisoes, les sutad kun suto-agulies sin file e dikted finalim: „Vida, nun li vestes es pronti!"

Li emperere kun sen maxim eminenti kavalieros venid self dar, e li du frauderes levad un brakie quasi tenanti kelkum, es dikted: Vida, hir es li pantalone! hir es li frake! hir es li mantele!" e talim plusum. „Tum es tam lejeri kam tele de aranee. On vud imagina ke on have nulum sur li korpore, ma tum es justim li avantaje!"

„Yes!" dikted omni li kavalieros, ma los poved vida nulum, den nulum existad.

„Ob nun vun empereral majeste bonvoli komplesim desvesta se!" dikted li frauderes, „tand nus sal vesta vu per li novis, hir devan grandi spegle."

Li emperere froprendad omni sen vestes, e li frauderes akted quasi los donad a lo chaki piese del novis, kel deved es sutat, e los prendad lo sirk li taye, e los quasi fixisad kelkum, tum esed li tranaje, e li emperere turnad e riturnad se devan li spegle.

„Deo, quam bonim lum aspekta! quam belim lum fita! omnes dikted. „Qui desine! qui kolores! Tum es pretiosi veste!"

„Extru on es ja kun li baldakine, kel deve bli porta super vun majeste in li prosesione!" dikted li chefseremoniisto.

„Nu, me es pronti!" dikted li emperere. „Ob tum non fita belisim?" E lo turnad se un foye ri devan li spegle, den lo volid simula tu bonim regarda sen ornilos.

Li chambelanos kel deved porta li tranaje, tastad deshabilim kun li manus apud li parkete, quasi los levad li tranaje; los marchad tenanti li aere, e non volid fika irge remarka ke los poved vida nulum.

Talim li emperere marchad in prosesione sub li tre splendidi baldakine, e omnes in li strade e in li fenestres dikted: „Deo, quam li vestes del emperere es beli super komparo! qui luxosi tranaje lo have in li mantele! realim tum fita splendidim!" Nule volid lasaremarka ke le vidad nulum, den tand le vud ha es non habilpro sen ofisie o tre stupid. Nuli ek li vestes del emperere had es tam suksesosi.

„Ma lo ya have totim nulum sur se!" dikted un mikri infante. „Men deo, audi li inosenten vose!" dikted li patro, e on murmurad a mutu tum kel li infante ha dikte.

„Lo have nulum sur se, mikri infante dikte tum, lo have nulum sur se!"

„Lo have nulum sur se!" kriad finalim li toti popule. E tum kausad tikleto in li emperere, den lo trovad ke on esed ye justum, ma lo pensad talim: „Nun me mus tolera li prosesione al fine". E lo tenad se ankore plu superbim, e li chambelanos marchad portanti li tranaje kel totim non existad.

Volapük
Klots nulik lampöra.

Mär fa ‚H. C. Andersen' (1862), tiäd rigik: ‚Keiserens nye Klæder'. Petraduton se Danänapük fa ‚Hermann Philipps' (2023).

Mö yels mödik bü nutim lampör älifom, kel älöfom so vemo nulikis klotis jönik, das äfegebom moni lölik oka ad dekön oki pötiko. No äjäfikom me soldats oka, no äjäfikom me teat u spatavegam in fot, pläsif ävilom jonön klotis nulik oka. Pro düp alik dela älabom trelülaguni patik, e leigoäsä sagoy dö reg seimik, das binom pö konsälalef oka, is ai äsagoy: lampör binom in klotacem.

In zif gretik, kö älödom, ai äjenädos vemo yofiko; foginans mödik älükömons aldeliko. Tü del semik cütans tel äkömoms usio; älesagoms, das binoms vivans e das ökanoms vivön stofi magifikün, keli ökanoy fomälön. Noe köls e däsinod äbinons plödakösömiko jöniks, abi klots me stof at pinägöls älabons patöfi milagik, efe das äblebons nelogädiks pro alan, kel no gudon pro cal oka u kel stupon nedäloviko.

„Ats ga binons klots süperik", ätikom lampör. „Dub lenlabön onis, okanoböv datuvülön menis ut, kels no gudons pro cals oksik in reigän obik. Okanoböv distidön visedanis e stupanis. Si!, stof at povivonöd sunädo pro ob!" Ed ägivom moni mödik cütanes tel, dat öprimükoms vobi oksik.

Äreguloms kluo vivaparatis tel, ed äbitoms, äsva ävoboms, ab su vivaparats älaboms lenosi. Nes zogön äflagoms sadini feinikün e goldi magifik. Onis ädütoms okes it, ed ävoboms igo jü lat neita ko vivaparats vagik.

„Nu ga sio vilob sevön, vio vivans eprogedoms tefü stof", lampör ätikom, ab jenöfiko älabom senäli boso bisariki in ladäl oka, ven ävätälom, das utans, kel ästupons u no ägudons pro cals oka, no ökanons logön oni. Fe äkredom, das ömutom no kudön dö ok it, ab too ävilom pas büdön votani ad dalogön, vio dinäd ästadon. Mens valik valöpo in zif äsevons patöfi milagik stofa, ed alan äbinon desirik ad küpedön, vio nefägik u stupik nilädan oka äbinon.

„Olesedob lü vivans ministerani bäldik snatik oba", lampör ätikom, „okanom-la logön gudiküno, vio stof logoton, bi labom täläkti, e nek plägom cali gudikumo ka om."

Ministeran bäldik dinitik kluo ägolom ini lecem, kö cütans tel et äseadoms vobölo me vivaparats vagik. „God yufomös obi", ätikom ministeran bäldik lemaifükölo logis oka, „stofi nonik ga logob". Ab ati no äsagom.

Cütans bofik äbegoms ome ad nilikön, ed äsäkoms, va däsinod no jönonla e köls no magifons-la. Älüjonoms vivaparati vagik, e ministeran pidabik bäldik äbleibom maifükön logis, ab no äkanom logön stofi, bi no ädabinon.

„Godö!" ätikom, „mögos-li, das stupob? Atosi neföro ecedob, e nek dalon sevön osi. Mögos-li, das no gudob pro cal obik? Nö! binosöv nesufovik ad sagön, das no kanob logön stofi."

„Ga nosi sagor dö atos!" äsagom balan, kel ävivom.

„O! binon plitik, löliko magifik!" ministeran bäldik äsagom, da lün oka logölo, „däsinod kion!, e köls kion! Si! osagob lü lampör, das pliton obi mu vemo."

„Fredobs dö atos", vivans bofik äsagoms, e nu änemoms kölis e däsinodi bisarik. Ministeran bäldik ädalilom küpälo omis, dat ökanom sagön otosi pö geköm oka lü lampör. E so ädunom.

Nu cütans äflagoms moni mödikum,

sadini e goldi mödikumis, kelis öneodoms pro viv. Valikosi at ädakipoms pro oks it. Fad lenonik pägebon su vivaparat. Ye leigoäsä büo äfovoms ad vivön su vivaparat vagik.

Suno lampör älesedom dönu votiki calani dinitik usio ad dalogön, vio viv äprogedon, e va stof öblümon suno. Äjenos pö om leigoäsä pö ministeran: Älogom ed älogom, ab bi nos ädabinon us plä vivaparat vagik, nosi äkanom logön.

„Benö! no binos-li samäd jönik stofa?" cütans tel et äsagoms, ed äjonoms ed äplänoms däsinodi magifik, kel leno ädabinon.

„No stupob", man at ätikom, „klu no gudob-li pro cal gudik oba? Atos binonöv saidiko bisarik, ab no daloy küpälükön eki dö atos."

Täno älobom stofi, keli ga leno älogom, ed ägevom omes fümi dö fred okik tefü köls jönik e däsinod magifik. „Si!, binon jenöfiko lejönik!" äsagom lampöre.

Valans in zif äspikons dö stof magifik.

Nu lampör it ävilom logön stofi, du nog äbinon su vivaparat. Kobü välot manas, bevü kels äbinoms calans bäldik dinitik ut, kels ya ibinoms us, ägolom lü cütans käfik, kels nu ävivoms me näm valik, ye nen fad u faib.

„Si! no binon-li mu magifik?" calans dinitik bofik et äsagoms. „Or, o mayedal! vilor-li logön?: däsinod kion!, köls kion!" Ed älüjonoms vivaparatis vagik, bi äkredoms, das votans fümo äkanoms logön stofi.

„Liö!" lampör ätikom. „Logob stofi nonik. Binos ga dredabik. Stupob-li? No gudob-li ad binön lampör? Atos binonöv din jeikikün, kel kanonöv reifön obi." – „O! stof binon vemo jönik," täno äsagom lampör, „dageton pliti mu löpiküni obas." E koteno äsiom kapo; no ävilom sagön, das no äkanom logön stofi. Sökanef lölik, kel äbinon ko om, älogon e dönu älogon, ab nek älabom seki mödikum ka votans, ab äsagoms leigoäsä lampör: „O! stof binon vemo jönik!" ed äbekonsäloms omi ad lenükön nulikis klotis magifik at balidnaedo pö prozed gretik sunokömöl. „Stof binon magifik, gütöfik, süperik!" so atos päpakon de mud lü mud, ed äbinoms ladöfiko frediks dö atos. Lampör ägivom cütanes bofik lesiörakrodi ad nülägön ini knopahog, e tituli: kuravivans.

Dü neit lölik bü büzedel ut, tü kel prozed öjenon, cütans no äslipoms, ed äleadoms svietön kandelis plu degmälis. Äkanoy logön, das äjäfoms ad lemekön klotis nulik lampöra. Ädunoms, äsva äsumoms stofi de vivaparat, äkötoms oni in lut me jims gretik, änägoms me näganads nen fad, e fino äsagoms: „Ekö! nu klots blümons."

Lampör it äkömom usio ko kurans cädikün oka, e cütans bofik ätovoms bradi bal ini lut, äsva äkipoms bosi, ed äsagoms: „Logorös! Ekö! is binon blit! At binon trelülagun! Is binon mäned!", e soms. „Binon so leitik äs spuled. Kanoyöv cedön, das lenlaboy nosi su koap, ab atos ebo binon gudikos tefü klots at."

„Si!" kurans valik äsagoms, ab äkanoms logön klotis nonik, bi noniks ädabinons.

„Or, o mayedal lampörik! nu vilorös-li lebönön benädiko ad sälenükön klotis ora," cütans äsagoms, „täno oklotobs ori me nuliks, is fo lok gretik."

Lampör äsälenükom klotis valik oka, e cütans äbitoms, äsva ägivoms ome balati alik nulikas, kels bainuniko pinägons, e lampör äflekom ed ägeflekom oki fo lok.

„Gudö! kiogudiks klots binons! Kiojöniko dabons!" valans äsagoms. „Däsinod kion! Köls kion! At vo binon klotem jerabik."

„Plödo ya stanoms ko baldaken, kel popolon love or, o mayedal! dü prozed",

löpalezälamastan äsagom.

„Benö! blümob”, lampör äsagom. „Klotem no dabon-li gudiko?” E nogna äflekom oki fo lok, bi äsötos jinön, äsva ävilom lelogön mu pato dekaklotemi oka.

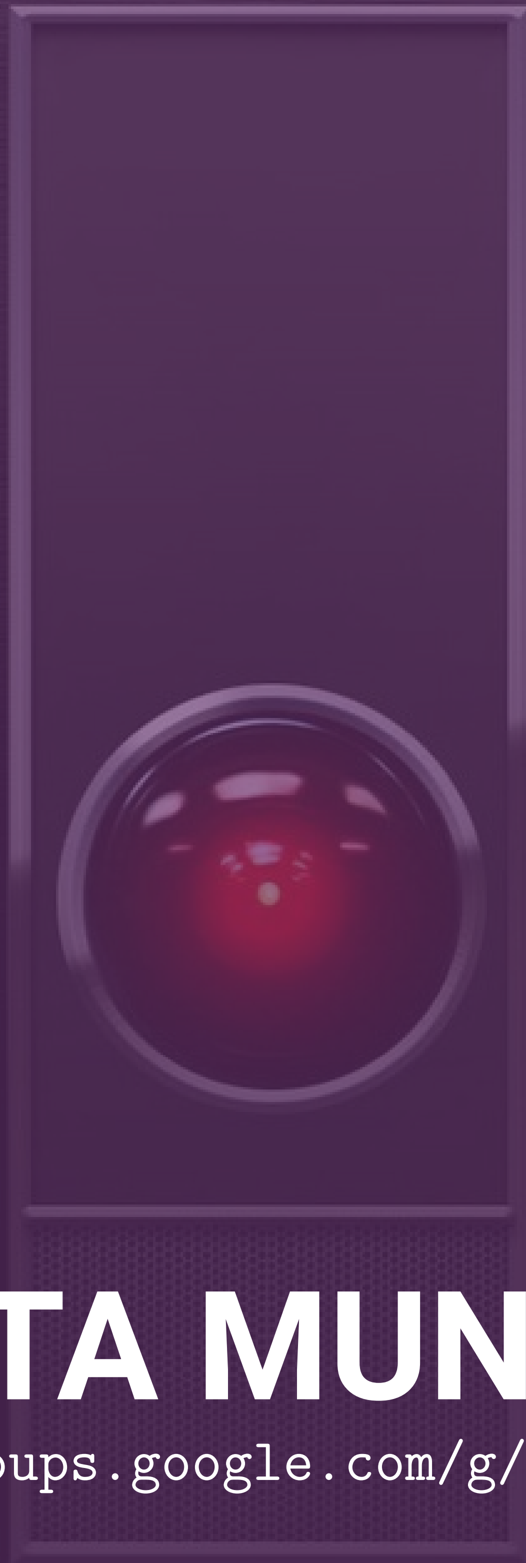
Kurasöls, kels äsötoms polön treli, äsenidoms me nams love glun, äsva ätovoms treli, keli äkipoms in lut; no äriskoms ad leadön paküpön, das no äkanoms logön oni.

Somo lampör ästepom in prozed dis baldaken vemo magifik, e mens valik in süt e lä fenäts äsagons: „Gudö! kio nensamiks binons klots nulik lampöra! Treli kio magifiki labom len mäned! Jenöfiko dabon mu süperiko!” Nek ävilon leadön paküpön, das no äkanon logön klotis nulik lampöra, bi voto ga no ägudonöv in cal oka, ud äbinon vemo stupik. Klotem nonik lampöra föro idageton lobüli so vemiki.

„Ab lenosi lenlabom!” cilil ävokädon. „Gudö! lilolsös vögi cila balugälik at!” fat äsagom, e balan ävispon votane utosi, kelosi cilil isagon.

„Nosi lenlabom, cilil esagon atosi. Nosi lenlabom!”

„Nosi lenlabom!” pöp lölik fino ävokädon. Atos ämuifükon lampöri, bi äsenälom, das ba ägidetons, ab ätikom sökölosi: „Nu mutob sufälön prozedi jü fin.” E kurasöls älaistepoms polölo treli, kel leno ädabinon.

POSTA MUNDI 世

https://groups.google.com/g/posta_mundi